

Kārlim Rukutam
SIA „Arhitekta K.Rukuta birojs”
Kr.Valdemāra 38-509, Rīga

Nozares eksperte Sandra Ikauniece
(sert. Nr.044)

Sugu un biotopu eksperta atzinums

Apsekotā teritorija: Jūrmalas pilsētas zemesgabals, adrese Vārnukrogs 1802
(kadastra Nr.130000011801). DA stūra koordinātes pie ceļa x=496362, y=315443.

Teritorijas statuss: pilsētas teritorija, plānotās izmantošanas zona – vasarnīcu apbūve priežu parkā 1VP* (Jūrmalas pilsētas teritorijas plānojums 2011.-2023. gadam).

Apsekošanas datums: 2013.gada 10.janvāris

Laika apstākļi: apmācies, lēns vējš, bezsniega apstākļi, gaisa temperatūra +1°...+3° C.

Laiks: no plkst. 10.00 līdz 13.30

Izpētes metodes: Apsekošana un fotofiksācijas materiālu izmantošana.

Analīze balstīta uz pieejamo literatūru un metodiku attiecībā uz mežu ekoloģisko izvērtēšanu: Ek T., Suško U., Auziņš R. Mežaudžu atslēgas biotopu inventarizācija. Metodika. VMD, 2002.; Interpretation manual of European Union habitats. EC, 2007.; I.Kabucis Latvijas biotopi. Klasifikators. LDF, Rīga, 2001.; A.Auniņš (red.) "Eiropas Savienības aizsargājami biotopi Latvijā. Noteikšanas rokasgrāmata", LDF, 2010. un ar Vides ministra 2010.gada 15.marta rīkojumu Nr.93 apstiprinātā noteikšanas metodika „Eiropas Savienības aizsargājami biotopi Latvijā”. Papildus informācijas iegūšanai izmantots Jūrmalas pilsētas teritorijas plānojums 2011.-2023. gadam (turpmāk tekstā - TP) un Jūrmalas pilsētas teritorijas plānojuma stratēģiskā ietekmes uz vidi novērtējuma vides pārskata projektu (2010.gads, pieejams interneta resursos).

Teritorijas izvērtēšanai izmantots SIA “Arhitekta K.Rukuta biroja” sagatavots detālpānojums (07.11.2013., 147/2012).

Papildus informācijas iegūšanai izmantots ekspertes Ilzes Rērihas 26.06.2010. eksperta slēdziens par DKS “Ausma-3” Jūrmalas pilsētā bioloģisko izpēti. Konsultācijas par kāpu biotopiem ar piejūras biotopu eksperti Dr.biol. Brigitu Laimi.

Atzinuma sniegšanas mērķis: detalizēti izvērtēt Pasūtītāja norādītajā zemesgabalā meža biotopus un sugas, identificējot īpaši aizsargājamus biotopus un sugas.

Atzinumu paredzēts pievienot detālpānojumam iesniegšanai Jūrmalas pašvaldībā.

Vispārīgs pētāmās teritorijas raksturojums.

Jūrmalas pilsēta atrodas Latvijas centrālajā daļā, Rīgas līča dienvidu piekrastē uz zemes strēles starp Lielupi un Rīgas līci, Lielupes labajā krastā ietverot teritorijas sauszemes joslu pretī Majoriem, Bražciemam, Priedaini un Vārnukrogu. Pilsēta atrodas Piejūras zemienes Rīgavas līdzenumā, kurā no austrumu puses iestiepjas Priedaines-Bolderājas kāpu grēda. Pilsētā ir plašas dabas teritorijas – 64,7 km² (64 % no pilsētas kopējās platības): meži (48%), iekšzemes ūdeņi (10%), palieņu pļavas (5,6%) un apstādījumi - parki, skvēri, kapsētas (0,4%).

Sastopami vairāki vienlaidus mežu masīvi (Krustciema, Bolderājas kāpu, Slēpera purva, Sēņu kalna, Druvciema un Krustciema meži). Pilsētai kopumā raksturīga liela dabas daudzveidība, ir izveidotas sešas īpaši aizsargājamās dabas teritorijas, kas ietvertas Eiropas Savienības īpaši aizsargājamo dabas teritoriju Natura 2000 tīklā. To kopējā platība 37,5 km. Pilsētā konstatēti 11 Latvijas un 14 Eiropas Savienības aizsargājamie biotopi (kopā aptuveni 16 km² platībā). Izplatītākais - mežainas jūrmalas kāpas, kas aizņem gandrīz 9 km².

Bioloģiskajai daudzveidībai nozīmīgās vecās mežaudzes veido 16 % no kopējās meža platības pilsētā un ir vecākas par 150 gadiem, bet gandrīz 5% mežaudžu ir vecākas par 200 gadiem. Nozīmīga loma bioloģiski veco mežaudžu līdzšinējā apsaimniekošanā un aizsardzībā ir bijusi kailcirtes aizliegumam pilsētas mežos.

Kā Jūrmalas pilsētai īpaši nozīmīga vērtība jāatzīmē bioloģiski vecie koki, biežāk izplatītas ir vecās priedes. Šie koki ir ainaviski ļoti vērtīgi objekti, kā arī nozīmīga dzīvesvieta specifiskām bezmugurkaulnieku sugām, kuru eksistence atkarīga tieši no šādiem kokiem. Bioloģiski vecās priedes sastopamas gan kā atsevišķi koki jaunākās mežaudzēs, gan veido kompaktas teritorijas (mežu nogabalus), nereti aug apbūvētās teritorijās, zaļajā zonā pie mājām, pagalmos, parkveida teritorijās.

Apsekotās teritorijas raksturojums

Teritorija atrodas Jūrmalas pilsētā starp Priedaini un Vārnukroga, DKS „Ausmas” teritorija. No ZR teritorija robežojas ar Lielupi, DR un A ar neapbūvētām priežu meža teritorijām, DA robežu veido ceļš, ceļa otrā pusē mežsaimniecībā izmantojamas teritorijas (1D2 zona).

TP noteiktā plānotā izmantošana – „Vasarnīcu apbūve priežu parkā” (1VP*). Zonā ir spēkā prasības, kas noteiktas teritorijai „Dabas teritorija” (1D2) līdz TP noteikto speciālo pasākumu veikšanai šajā teritorijā, lai varētu veikt transformāciju. Teritoriju iespējams transformēt par Vasarnīcu apbūves teritoriju priežu parkā (1VP), kurā atļauts būvēt vienīgi brīvstāvošas vieglas koka konstrukcijas vasarnīcas bez lentveida pamatiem un pagraba, ar maksimālo apbūves laukumu 50m², ja tiek izpildīti vairāki noteikumi, t.sk. izstrādājot labiekārtojumu projektu, tiek veikta bioloģiskās daudzveidības izpēte (TP 218.1.6.punkts).

Zemesgabals atrodas ģeoloģiski īpatnējā vietā, un tā būtiskākā iezīme ir atrašanās uz kāpas (kāpas ir vēja sanesti smilšu pauguri – eolo nogulumu pozitīvo un negatīvo formu mija). Īpašums atrodas uz gara kāpu vaļņa Lielupes krastā, kas stiepjas starp upi un zemāku, nosusinātu, līdzenu meža teritoriju. Kāpu valnis īpašumu šķērso R-A virzienā plašā joslā, vaļņa D robeža praktiski sakrīt ar ceļu uz īpašuma DA robežas. Īpašuma ZA malā starp kāpu valni un Lielupi reljefā nav izteikti kāpu vaļņi, tas ir līdzenāks, vērojams sīki viļņots eolo nogulumu līdzenums (eolie nogulumu – vēja pārveidoti un akumulēti smilts veidojumi).

Kokaudzes īpašumā veido priedes sausieņu augšanas apstākļos – silā, vietām mētrājā. Vēsturiski teritorijā bijusi veikta meža inventarizācija, ir bijis izdalīts 21.kvartāls ar nogabaliem. Pamežs un paauga ļoti skraji, vietām paaugā atsevišķas egles, nelielas priežu grupas, pamežā pīlādži. Audžu vecums vērtējams no 50 līdz 110 gadiem, atsevišķās vietās vecāku priežu grupas vai atsevišķi bioloģiski veci koki ar resniem zariem un gludu mizu, kas raksturīga bioloģiski vecām priedēm. Mežaudzēm tipiska sausieņu mežu biotopu veģētācija (*Hylocomium splendens*, *Pleurozium schreberi*, *Vaccinium myrtillus*, *Vaccinium vitis-idaea*, *Festuca ovina*, *Melampyrum pratense*, *Deschampsia flexuosa*, *Dicranum scoparium*, *Cladina ssp.*, *Cetraria islandica*, *Calluna vulgaris*).

Teritorijas kvalifikācijai kā Eiropas Savienības aizsargājamam biotopam „Mežainas piejūras kāpas” (kods 2180), kas vienlaicīgi ir arī Latvijas īpaši aizsargājamais biotops „Mežainas jūrmalas kāpas”(1.8.), būtiski ir vairāki nosacījumi – teritorijā jābūt ar Baltijas jūras iepriekšējām attīstības stadijām saistītiem eolie nogulumiem (kāpai vai kāpu kompleksam), kas ir klāti galvenokārt ar priežu sausieņu mežu, kas ietver arī nosacījumu par mežam

raksturīgās veģetācijas esamību. Biotopa nosacījumiem atbilst teritorijas, kas ir ilgstoši dabiski vai pusdabiski meži uz piejūras kāpām ar labi attīstītu kokaudzes struktūru un raksturojošo, ar mežu saistīto, sugu kopu. Biotops ietver gan atsevišķas ar mežu klātas kāpas, gan kompakts kāpu grupas, gan plašus kāpu masīvs, kur kāpas savieno dažāda platuma līdzeni un viegli viļņoti vēja pārpūtes apgabali un dažādu formu starpkāpu ieplakas.

Mežainās piejūras kāpas atrodas salīdzinoši platā joslā Piejūras zemienē. Visā pasaulē šo biotopu izplatība un kvalitāte ir būtiski samazinājusies dabisku, bet lielāko tiesu antropogēnu faktoru ietekmē. Latvija ir viena no retajām Eiropas valstīm, kur šie biotopi vēl ir sastopami un saglabājušies salīdzinoši maztraucēti. Samērā rets biotops, aizņem 0.9% no Latvijas sauszemes platības jeb 60 000 ha kopplatībā (2013.gada dati). Piejūrā šis biotops sastopams salīdzinoši bieži, bet radikāli variē tā kvalitāte.

Apsekotā teritorija visa atrodas tādos reljefa apstākļos, kas ļauj to pieskaitīt kāpām, tomēr zemesdzes dabiskums, kas ir būtisks nosacījums ar mežu apaugušus kāpu kvalificēšanai par aizsargājamu biotopu, dažādās vietās ir atšķirīgs.

Vēsturiski teritorijā izveidojusies padomju laika vasaras mājiņu/vasarnīcu apbūve priežu mežā, ierīkoti apstādījumi un nelieli dārziņi pie mājām. Zemes gabala centrā apbūve samērā blīva, izveidojušās brauktuves un celiņi, gājēju takas. Dzīvojamo apbūvi veido gan vasarnīcu tipa vieglas konstrukcijas ēkas, gan atsevišķas lielākas ēkas. Lielākā daļa ēku kopā ar nelielu pagalmu ir iežogotas, dabiskā zemesdze nomīdīta, ierīkoti stādījumi, dzīvžogi, puķu dobes, zemesdzē sastopami dārzeņbēgļi un nezāles. Daudzas ēkas celtas tuvu kokiem, taču koki ir saglabāti. Ainaviski teritorija nav estētiski pievilcīga, apbūve haotiska, stihiski izveidojušās gājēju takas un brauktuves degradē gan teritorijas vērtību. Apkārt intensīvi apbūvētajām zemes gabala centram ir skrajāk izvietotas ēkas, kā arī neapbūvēta meža joslas.

1.attēls. Padomju laika vasarnīcu apbūve priežu mežā.

Zemesgabala lielākā ekoloģiskā vērtība ir nepārveidotais kāpas reljefs. Apbūve un tās radītā antropogēnā slodze atstājusi ietekmi uz veģetāciju un audzes dabiskuma struktūru, zemesgabala sastopamas gan no dabisko biotopu viedokļa būtiski degradētas vietas, gan mazāk ietekmēti mežaudzes fragmenti.

Kopumā visu zemes gabalu var iedalīt vairākās zonās, ņemot vērā kokaudzes struktūru, reljefu, veģetācijas dabiskumu un tās degradācijas pakāpi. Izdalītas 3 zonas bez esošas apbūves, kurās ir dabisks, nepārveidots reljefs un dažādās pakāpēs degradēta zemesdzes veģetācija. Ceturtā zona ietver dabisku, nepārveidotu reljefu un salīdzinoši zemas intensitātes esošo apbūvi, kā arī degradētu zemesdzi. Pārējā teritorija ar dažādas intensitātes apbūvi un izteikti vai pilnībā degradētu zemesdzi ietverta piektajā zonā.

I zona

Bioloģiski vērtīgākā teritorija īpašumā, raksturīgs izteiksmīgs kāpu reljefs ar dažāda vecuma, t.sk. bioloģiski vecām, priedēm, ir priežu sausieņu mežiem raksturīgā veģetācija. Teritorija bez esošas apbūves. Ainaviski vērtīga teritorija, lai gan daļēji šķērso elektrolīnija. Zemsedzē vietām vērojama nobradāšanas ietekme, vērojama dabiskā atjaunošanās - sastopamas jaunu priedīšu grupas. Vecās priedes ļoti ainaviskas. Zonā nav apbūves, ir apmeklētāju iestaigātas taciņas. Vidū neliela izteikta ieplaka, kurā samesti sadzīves atkritumi un koku zari. Ieteikums izvākt atkritumus, bet audzē savāktos nolūzušos zarus turpmāk sadedzināt vai izvest no teritorijas. Vadot apmeklētāju plūsmu, iespējams, varētu ierobežot stihisko nobradāšanu sagaidīt daļēju zemsedes stāvokļa uzlabošanu.

2.attēls. Aizsargājamais biotops "Mežainas jūrmalas kāpas" I zonā.

II zona

Viegli viļņots reljefs starp izteikto kāpu valni un Lielupi, eolo nogulumu vēja pārpūtes zona. Mežaudzē dažāda vecuma priedes – gan bioloģiski veci koki, gan jaunāku koku grupas. Ļoti ainaviska teritorija. Jaunās priedītes veido blīvas grupas, iespējams veikt retināšanu. Uz vienas no vecajām priedēm konstatēta dabisko meža biotopu indikatorsuga – piepe *Phellinus pini*. Teritorija bez esošas apbūves.

3.attēls. Viegli viļņots reljefs, degradēta zemsedze un dažāda vecuma priedes II zonā.

Ir priežu sausieņu mežiem raksturīgā veģetācija (*Pleurozium schreberi*, *Vaccinium myrtillus*, *Festuca ovina*, *Deschampsia flexuosa*, *Dicranum scoparium*, *Cladina ssp*, *Calluna*

vulgaris), mikroieplakās mellenes, bet samērā izteikts nomīdīšanas efekts, iestaigātas daudzas takas, gar Lielupi mežaudzē vietām vispār nav veģetācijas, smilts. Kopumā zemsedze ļoti degradēta. Lai gan kokaudze un daļēji arī veģetācija atbilst aizsargājamā biotopa nosacījumiem, zemsedzes kvalitāte ir ļoti zema, līdz ar to kopumā biotopa kvalitāte nav augsta. Tajā pašā laikā kā nozīmīgi bioloģiski vērtīgi elementi jāatzīmē vecās priedes, kuras noteikti jāsaglabā teritorijā. Vadot apmeklētāju plūsmu, iespējams, varētu ierobežot stihisko nobradāšanu sagaidīt daļēju zemsedzes stāvokļa uzlabošanu.

III zona

Zonā ietvertas salīdzinoši jaunas vai vidēja vecuma priežu mežaudzes uz viegli viļņota vai līdzena reljefa, nav izteikta kāpa. Teritorija bez esošas apbūves. Ainaviskā vērtība zema. Vietām izteikti blīvas un plašas melleņu audzes, zemsedze dabiska un priežu mežu biotopam tipiska, raksturīga mētrāja augšanas apstākļiem (*Hylocomium splendens*, *Pleurozium schreberi*, *Vaccinium myrtillus*, *Vaccinium vitis-idaea*, *Deschampsia flexuosa*, u.c). Audzes veido vienvecuma koki, bioloģiskajai daudzveidībai nozīmīgi koki praktiski nav sastopami, tikai zonas daļā gar ceļu sastopamas dažas vecākas priedes. Paauga gar ceļu blīvāka nekā citās vietās - vietām pīlādži, korintes, arī egles. Korintes nepieciešams aktīvi apkarot, tās izcērtot, vai pielietojot citas iznīcināšanas metodes.

Teritorija pieskaitāma pie kāpas kompleksa un kopumā ietverama aizsargājamā biotopa teritorijā, bet D daļā gar ceļu sākas pāreja uz zemāko blakus teritoriju, tajā kāpas paaugstinājumi ļoti neizteiksmīgi un zemi, biotopa vērtība nav augsta.

4.attēls. Dabiska priežu meža zemsedze un viegli viļņots reljefs III zonā.

IV zona

Zonā ietvertas vietas ar izteiktu kāpu reljefu un dažāda vecuma priedēm, bet nozīmīgu zemsedzes degradāciju. Teritorija bez esošas apbūves. Mežaudze skraja, daudz lauces, atvērumi, praktiski nav paaugas vai pameža, parkveida situācijas. Daļa pieaugušo priežu bioloģiski vērtīgas – vecas, ar resniem zariem, noapaļotām galotnēm un gludu mizu, noteikti jāsaglabā turpmākā teritorijas apsaimniekošanā.

Teritorijas apmeklētāji un vasarnīcu iedzīvotāji iestaigājuši taciņas, izveidojušies nelieli celiņi, nomīdīšanas efekts ļoti liels, dominē graudzāles (*Festuca ovina*, *Deschampsia flexuosa*), vietām vispār nav augu, atklāta augsne ar priežu skujām. Biotopa vērtība nav augsta, zemsedzes degradācijas pakāpe vērtējama kā ļoti augsta. Veicot apsaimniekošanu, nav pieļaujama reljefa pārveidošana, kāpas norakšana, kas ir teritorijai būtiskākā vērtība. Vadot apmeklētāju plūsmu,

piem, ierīkojot labiekārtotus celiņus vai ielabojot esošās brauktuves, iespējams, varētu sagaidīt daļēju zemesdzīvotāju stāvokļa uzlabošanu.

5.attēls. Kāpu reljefs un degradētā zemsedze VI zonā.

V zona

Zonā ietvertas apbūvētās kāpas teritorijas, kurās atrodas gan dažādas ēkas, gan mākslīgi veidoti apstādījumi, celiņi, brauktuves, u.tml. Vietām, būvējot ēkas, ir saglabāta daļa koku, tomēr normāla kokaudze, kas nepieciešama aizsargājam kāpas biotopam, lielākajā daļā zonas vairs nav sastopama. Ilgāk neapdzīvotās vietās vai samazinoties nobradājuma efektam vērojama priežu paaugas veidošanās.

Kāpas reljefs praktiski nav pārveidots, nav veikti norakšanas vai būtiski līdzināšanas darbi, lielākā daļa ēku veidotas uz viegliem pamatiem, pielāgojoties reljefam. Tomēr intensīvā teritorijas izmantošana saistīta ar būtisku dabiskās zemesdzīvotāju nobradāšanu, sastopamas atsevišķas sūnu sugas, vietām dominē graudzāles vai redzama kaila augsne, ko sedz nobirušās skuju. Pagalmos vietām mākslīgi veidots zālājs, dzīvžogi, kāpām neraksturīgu augu stādījumi, tāpēc kopumā zonā ietvertās platības raksturojas ar ļoti degradētu audzes un veģetācijas struktūru un neatbilst aizsargājama biotopa kritērijiem.

Teritorijas ainava pašreiz vērtējama kā degradēta, tāpēc ļoti atbalstāmi mērķi daļu no ēkām nojaukt un labiekārtot esošo vidi, arī uzlabojot ceļu tīklu.

6.attēls. Apbūve V zonā.

Slēdziens:

Teritorijā nav konstatētas aizsargājamas augu vai sūnu sugas, kas ietvertas Ministru kabineta 2000.gada 14.novembra noteikumu Nr. 396 „Noteikumi par īpaši aizsargājamo sugu un ierobežoti izmantojamo īpaši aizsargājamo sugu sarakstu”. Arī I.Rēriha savā 2010.gada slēdzienā norāda, ka DKS „Ausma-3” teritorijā aizsargājamas sugas nav konstatētas, bet vairākas sugas konstatētas blakus esošo īpašumu mežos.

Lai gan teritorija ir izvietota uz piejūras kāpas un pēc reljefa nosacījumiem un atrašanās Baltijas ledus ezera teritorijā atbilst iespējai, ka šeit visā teritorijā var būt aizsargājams biotops, tomēr ne visā teritorijā konstatēta atbilstība biotopa kvalifikācijas nosacījumiem. Pēc apsekošanas teritorija sadalīta zonās, aprakstot katras kvalitāti un atbilstību minētajam biotopam.

I, II, III un IV zona vērtējama kā dažādas kvalitātes Eiropas Savienības aizsargājams biotops „Mežainas piejūras kāpas” (kods 2180) (2010. “Eiropas Savienības aizsargājami biotopi Latvijā. Noteikšanas rokasgrāmata”, LDF), kas vienlaicīgi ir arī Latvijas īpaši aizsargājamais biotops „Mežainas jūrmalas kāpas”(1.8.) (Ministru kabineta 2000.gada 5.decembra noteikumi Nr.421 „Noteikumi par īpaši aizsargājamo biotopu veidu sarakstu”).

V zona neatbilst aizsargājama biotopa kvalitātes kritērijiem. Arī I.Rēriha savā slēdzienā min, ka centrālā teritorijas daļa ir degradēta un neatbilst biotopa nosacījumiem.

Īss kopsavilkums:

I zona atbilst aizsargājama biotopa kritērijiem, vērtējama kā bioloģiski vērtīgākā īpašuma daļa.

II zona vērtējama kā ļoti ietekmēts, zemas kvalitātes biotops, pateicoties būtiskai zemsedzes degradācijai un nomīdīšanai. Ainaviski vērtīgs, būtiska vērtība ir bioloģiski vecās priedes.

III zonā raksturīgas mežaudzes ar dabisku, salīdzinoši ar pārējo teritoriju maz ietekmētu veģētāciju, bet neizteiksmīgu kāpas reljefu, lielāk daļa atrodas kāpas malā, pārejas zonā uz līdzeni, nosusinātu reljefu, līdz ar to nav vērtējama kā tipisks biotops.

VI zona vērtējama kā ļoti ietekmēts, zemas kvalitātes biotops, pateicoties būtiskai zemsedzes degradācijai un nomīdīšanai. Būtiskākā vērtība ir kāpas reljefs, kas nav ietekmēts un pārveidots, kā arī bioloģiski vecās priedes.

V zonā ir ļoti degradēta zemsedze, teritorija neatbilst aizsargājama biotopa kvalitātes kritērijiem.

Aizsargājamais biotops “Mežainas piejūras kāpas” Latvijā veido apmēram 6,5% no biotopa kopplatības Ziemeļeiropas Boreālajā Biogeogrāfiskajā reģionā, kas uzskatāms par ļoti augstu rādītāju tik mazai valstij, kāda ir Latvija. Salīdzinoši augsto biotopu sastopamību nosaka vēsturiskie ģeomorfoloģiskie apstākļi Latvijā, jo īpaši - Baltijas jūras vēsturiskā attīstība. Biotops veido vizuāli augstvērtīgu Latvijai raksturīgo piejūras ainavu. Tajā paša laikā tam ir augsta un daudzveidīga sociālekonomiska nozīme: rekreācijā, sportā, tūrismā, vissezonas un sezonas ēku būvniecībā u.c.

Transformējot teritoriju par “Vasarnīcas apbūvi priežu parka” ar TP noteikto apbūves blīvumu 10%, nojaucot vidi degradējošos objektus, labiekārtojot teritoriju, kā arī veidojot publiski pieejamu zonu Lielupes kratā, ir iespējams uzlabot teritorijas kopējo ainavisko vērtību un nozīmīgumu. Novirzot apmeklētājus pa ielabotām taciņām un brauktuvēm, iespējams mazināt haotisko zemsedzes izbradāšanu un uzlabot veģētācijas stāvokli neapbūvētajās, bet nobradātajās teritorijās. Veicot būvniecību vai citu saimniecisko darbību, maksimāli jā saglabā augsnes virskārta un reljefs, kā to nosaka TP. Tāpat nav pieļaujama augļu un sakņu dārzu

ierīkošana, teritorijas apzaļumošanā ieteicams izmantot priežu mežu biotopam atbilstošus augus un krūmus (kadiķus, citus skujeņus, ēriku dzimtas augus, u.tml.). Ieteicams saglabāt visus bioloģiski vērtīgos kokus, kuru diametrs ir lielāks par 30 cm.

Transformācijas procesā notiek īpaši aizsargājama biotopa iznīcināšana, kas jāveic saskaņā ar normatīvajos aktos noteikto kārtību. Lēmumam par biotopa iznīcināšanu jābūt samērojamam ar sabiedrisko nepieciešamību un ieguvumiem.

Atzinums sagatavots uz 8 (astoņām) lapām.

Pielikumā: detālplānojuma kopija ar slēdzienā minētajām zonām - 1 lp.

17.02.2014.

Sandra Ikauniece, eksperte par
vaskulārajiem augiem, sūnām, ķērpjiem,
mežiem un virsājiem, purviem.

(Sertifikāta Nr.044, derīgs līdz 27.12.2018.) *

* Sertifikāts izsniegts saskaņā ar Ministru kabineta 2010.gada 16.marta noteikumiem Nr.267 „Sugu un biotopu aizsardzības jomas ekspertu sertificēšanas un darbības uzraudzības kārtība”.